

Β' Κυριακή Νηστειών: Κυριακή Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά († Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 22 Μαρτίου, 2019

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Σὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς ψαλμούς, διαβάζουμε τὰ παρακάτω: Ἐκεῖνοι ποὺ ἔσπειραν μὲ δάκρυα στὰ μάτια, θὰ θερίσουν μὲ χαρά. **Ἐὰν στὴ διάρκεια τῶν ἑβδομάδων ποὺ προετοιμαζόμαστε γιὰ τὴν Μεγάλῃ Ἑβδομάδα εἶδαμε κάθε τι ἄσχημο καὶ ἀνάξιο ποὺ ὑπάρχει μέσα μας νὰ καθρεφτίζεται στὶς παραβολὲς τοῦ Εὐαγγελίου, ἐὰν σταθήκαμε ἐνώπιον τῆς κρίσης τῆς συνείδησής μας καὶ τοῦ Θεοῦ, τότε πραγματικὰ ἔχουμε σπείρει μὲ δάκρυα τὸν δρόμο γιὰ τὴν σωτηρία μας.** Καὶ ὅμως ὑπάρχει ἀκόμα χρόνος ἐπειδὴ ἀκόμα καὶ ὅταν εἰσερχόμαστε στὴν περίοδο τοῦ θερισμοῦ, ὁ Θεὸς μᾶς δίνει παράταση· καθὼς προχωροῦμε προοδευτικὰ πρὸς τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὴν Ἡμέρα τῆς Ἀνάστασης, μπορούμε ἀκόμα, **κάθε στιγμή,** μὲ πρόσωπο πρὸς τὴν νίκη τοῦ Θεοῦ, νὰ στραφοῦμε σὲ Ἐκεῖνον μὲ εὐγνωμοσύνη καὶ μὲ συντετριμμένη καρδιά, καὶ νὰ ποῦμε: *«Κύριε, ἴσως εἶμαι ὁ ἐργάτης τῆς ἐνδεκάτης ὥρας, ἀλλὰ δέξου με ὅπως ὑποσχέθηκες!»*

Τὴν προηγούμενη ἑβδομάδα γιορτάσαμε τῆς [γιορτῆ τοῦ Θριάμβου τῆς Ὁρθοδοξίας](#), τὴν ἡμέρα ποὺ ἡ ἐκκλησία διακήρυξε ὅτι εἶναι σωστὸ νὰ ἀγιογραφοῦμε τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ. Δὲν ἦταν μία δήλωση σὲ σχέση μὲ τὴν τέχνη, ἦταν μία **βαθιὰ θεολογικὴ διακήρυξη τῆς Ἐνσάρκωσης.** Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη μᾶς εἶπε ὅτι δὲν μπορεῖ ὁ Θεὸς νὰ ἀντιπροσωπευθεῖ ἀπὸ καμία εἰκόνα, ἐπειδὴ εἶναι ἕνα ἀπύθμενο μυστήριο· δὲν εἶχε κἄν ὄνομα ἐκτὸς ἀπὸ τὸ μυστηριώδες ὄνομα ποὺ μόνο ὁ Ἀρχιερέας γνωρίζει. Ἀλλὰ στὴν Καινὴ Διαθήκη μάθαμε καὶ γνωρίζουμε ἀπὸ τὴν ἐμπειρία μας ὅτι ὁ Θεὸς ἔγινε ἄνθρωπος, ὅτι ἡ πληρότητα τῆς Θεότητος ἔχει ὑποταχθεῖ καὶ εἶναι ἀκόμα ὑποταγμένη γιὰ πάντα στὴν ἀνθρώπινη σάρκα· καὶ γι' αὐτὸ ὁ Θεὸς ἔχει ἀνθρώπινο ὄνομα: Ἰησοῦς καὶ ἔχει ἀνθρώπινο πρόσωπο ποὺ μποροῦν νὰ ἀναπαραστήσουν οἱ εἰκόνες. Ἐπομένως ἡ εἰκόνα εἶναι μία διακήρυξη τῆς βεβαιότητάς μας ὅτι **ὁ Θεὸς ἔγινε ἄνθρωπος·** καὶ ἔγινε ἄνθρωπος **γιὰ νὰ ἐπιτύχει μία ἔσχατη, ἐνδοξη, τραγικὴ ἐνότητα μὲ μᾶς, νὰ γίνει ἕνας ἀπὸ ἐμᾶς ὥστε νὰ μπορούμε νὰ γίνουμε ἕνα ἀπὸ τὰ παιδιά Του.** Καὶ ἔτσι θὰ μπορούσαμε ἤδη τὴν περασμένη ἑβδομάδα νὰ χαροῦμε· καὶ νὰ γιατί μία ἑβδομάδα πρὶν, ὅταν προετοιμαζόμασταν νὰ συναντήσουμε αὐτὸ τὸ θαῦμα, αὐτὸ τὸ θαῦμα τῆς Ἐνσάρκωσης, διακριτικὰ, μὲ ἕναν τρόπο ποὺ δὲν μποροῦν σχεδὸν τὰ αὐτιά μας νὰ

συλλάβουν, ἡ Ἐκκλησία ἔψαλλε τὸν κανόνα τοῦ Πάσχα: *Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν!* - ἐπειδὴ δὲν πρόκειται γιὰ μία ὑπόσχεση γιὰ τὸ μέλλον, εἶναι μία **βεβαιότητα τοῦ παρόντος**, πὺ μᾶς ἀνοίγετε σὰν μιὰ πόρτα νὰ εἰσέλθουμε μέσω τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θύρας ὅπως καλεῖ τὸν ἑαυτό Του, στὴν αἰωνιότητα.

Καὶ σήμερα θυμόμαστε τὸ **ὄνομα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ**, ἐνὸς ἀπὸ τοὺς μεγάλους Ἁγίους τῆς Ὁρθοδοξίας, ὁ ὁποῖος διακήρυξε, μέσα ἀπὸ τὴν ἐμπειρία τῶν ἀσκητῶν καὶ ὄλων τῶν πιστῶν, ὅτι **ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι ἓνα κτιστὸ Δῶρο** - εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς πὺ μᾶς ἐνώνει μὲ τὸν ἑαυτό Του ὥστε νὰ μᾶς διαπνέει ἡ παρουσία Του, ὥστε σταδιακά, ἐὰν μοναχὰ τὸν δεχτοῦμε, ἂν Τοῦ ἀνοιχτοῦμε, νὰ γίνουμε διάφανοι ἢ τουλάχιστον σχεδὸν διάφανοι στὸ φῶς Του, ὥστε νὰ γίνουμε ἀρχικὰ καὶ ὀλοένα πὺ πολὺ μέτοχοι τῆς Θεϊκῆς Του φύσης.

Αὐτὸ δὲν ἀποτελεῖ ἀπλὰ μία ὑπόσχεση· εἶναι μία **βεβαιότητα** πὺ ἔχουμε ἐπειδὴ αὐτὸ συνέβη σὲ χιλιάδες ἀνθρώπους ἄνδρες καὶ γυναῖκες πὺ προσκυνοῦμε ὡς Ἁγίους τοῦ Θεοῦ: ἔγιναν μέτοχοι τῆς Θεϊκῆς φύσεως, εἶναι γιὰ μᾶς μία **ἀποκάλυψη** καὶ μία βεβαιότητα γιὰ ὅ,τι **καλοῦμαστε νὰ εἴμαστε καὶ νὰ γίνουμε**.

Καὶ σήμερα ἓνα ἀκόμα βῆμα μᾶς ὀδηγεῖ στὴν χαρά, στὴν δόξα τοῦ Πάσχα. Σὲ μία ἑβδομάδα θὰ ὑμνήσουμε τὸν Σταυρὸ- τὸν Σταυρὸ πὺ ἦταν τρόμος γιὰ τοὺς ἐγκληματίες, καὶ ἔχει γίνει τώρα σημεῖο νίκης καὶ σωτηρίας, διότι γιὰ μᾶς **ἡ ἀγάπη τοῦ Σταυροῦ δὲν ἔχει μέτρο, δὲν ἔχει ὅρια**, εἶναι τόσο βαθιὰ ὅσο ὁ Θεός, ἀγκαλιάζει τὰ πάντα ὅπως ὁ Θεός, καὶ εἶναι πράγματι τόσο τραγικὰ νικηφόρα ὅπως ὁ Θεὸς εἶναι τὸ ἴδιο τραγικὸς καὶ νικηφόρος, πὺ προκαλεῖ δέος, πὺ ἀκτινοβολεῖ τὸ ἥρεμο, εὐφρόσυνο φῶς πὺ ψάλλουμε στὸν Ἑσπερινό.

Ἄς ἐτοιμαστοῦμε νὰ συναντήσουμε τοῦτο τὸ γεγονός, τὸ ὄραμα τοῦ Θεοῦ, νὰ τὸ προσέξουμε, καὶ νὰ δοῦμε σὲ αὐτὸ τὸ σημεῖο τῆς Θεϊκῆς ἀγάπης, μία νέα δυνατὴ βεβαιότητα τῆς σωτηρίας μας· καὶ ὅταν ὁ χορὸς ψάλλει τούτη τὴ φορά πὺ δυνατὰ τὸν κανόνα τῆς Ἀνάστασης, ἄς κατανοήσουμε ὅτι **βῆμα - βῆμα ὁ Θεὸς μᾶς ὀδηγεῖ σὲ μία νίκη πὺ Ἐκεῖνος ἔχει κερδίσει, καὶ πὺ θέλει νὰ μοιραστεῖ μαζί μας**.

Καὶ τότε θὰ προχωρήσουμε· **θὰ ἀκούσουμε τὸν Ἅγιο πὺ μᾶς διδάσκει πῶς νὰ δεχτοῦμε τὴν χάρις πὺ προσφέρει ὁ Θεός, πῶς νὰ γίνουμε ἀντάξιοί Του**· καὶ μὲ ἓνα ἀκόμα βῆμα - θὰ δοῦμε τὴν νίκη τοῦ Θεοῦ στὸ πρόσωπο τῆς Ἁγίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας καὶ θὰ φθάσουμε στὸ κατώφλι τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδας. Ἀλλὰ ἄς θυμηθοῦμε ὅτι **βρισκόμαστε τώρα σὲ μία νέα περίοδο**, μία ἐποχὴ πὺ μᾶς ἀποκαλύπτεται, πὺ καλοῦμαστε νὰ τὴν ἐνδυθοῦμε, νὰ ἀνταποκριθοῦμε σ' αὐτὴν **μὲ εὐγνωμοσύνη**, μία εὐγνωμοσύνη πὺ θὰ μᾶς μεταμορφώσει σὲ νέους ἀνθρώπους· καὶ νὰ ἀνταποκριθοῦμε ἐπίσης μὲ χαρά! Καὶ **μία χαρὰ γεμάτη ἀπὸ δάκρυα σὲ ἀπάντηση τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, μία χαρὰ πὺ εἶναι μία ἀξιόπιστη**

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

ἀπάντηση στὴν Θεϊκὴ ἀγάπη. Ἀμήν!

(Ἀπόδοση καὶ πηγὴ Κειμένου: agiazoni.gr)